

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण - क्रमांक सतरा

कोरड्या हाडांना जागृत करणे: थांबून राहण्याच्या काळात पवित्रता व विश्वास यांसाठीचे आवाहन

Jeff Pippenger

2023-11-17

रस्त्यात मृतावस्थेत पडलेली ती कोरडी हाडे, जी अरण्यात हाक मारणाऱ्याचा “आवाज” ऐकतात, ती तसे करतात कारण येशूने त्याला पाठविण्याची जी प्रतिज्ञा केली होती तिच्या पूर्ततेत दिलासा देणारा आला आहे. मिलराइटांच्या पहिल्या निराशेत, मिलराइटांना हे समजले की ते कुमारींच्या दृष्टांतातील विलंबाच्या काळात होते.

“निराश झालेल्यांनी बायबलमधून पाहिले की ते विलंबाच्या काळात होते, आणि दृष्टांताची पूर्तता होईपर्यंत त्यांनी धीराने प्रतीक्षा केली पाहिजे. ज्या त्याच पुराव्यामुळे त्यांनी 1843 मध्ये आपल्या प्रभूची वाट पाहिली, त्याचमुळे त्यांनी 1844 मध्येही त्याची अपेक्षा केली.” *Spiritual Gifts, volume 1, 153.*

ज्यांचे प्रतिरूप मिलराइट्समध्ये दाखविले गेले आहे, ते पहिल्या निराशेचा अनुभव पुन्हा करतात; आणि जेव्हा ते तसे करतात, तेव्हा त्यांनी हे समजले पाहिजे की तेही कुमारिकेच्या दृष्टांतातील विलंबाच्या काळात आहेत. केवळ साहाय्यकाच्या प्रभावामुळेच त्यांना हे सत्य पाहता येते. साहाय्यकामुळे घडून आलेली ती ओळख, येजेकेलाला कोरड्या, मृत हाडांच्या दरीस उद्देशून जाहीर करण्यास सांगितलेल्या पहिल्या भविष्यवाणीद्वारे दर्शविली आहे.

पुन्हा त्याने मला सांगितले, “या हाडांवर भविष्यवाणी कर, आणि त्यांना सांग, ‘हे सुकलेल्या हाडांनो, परमेश्वराचे वचन ऐका. या हाडांना प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, मी तुमच्यामध्ये श्वास प्रवेश करीन, आणि तुम्ही जिवंत व्हाल; आणि मी तुमच्यावर स्नायू चढवीन, तुमच्यावर मांस आणीन, तुम्हांला त्वचेने आच्छादीन, आणि तुमच्यामध्ये श्वास ठेवीन, आणि तुम्ही जिवंत व्हाल; आणि तुम्हांला कळेल की मी परमेश्वर आहे.’” म्हणून जशी मला आज्ञा झाली होती तशी मी भविष्यवाणी केली; आणि मी भविष्यवाणी करीत असता आवाज झाला, आणि पाहा, कंप झाला, आणि हाडे एकमेकांशी जुळली, प्रत्येक हाड आपल्या हाडाशी. आणि मी पाहिले, तर पाहा, त्यांच्यावर स्नायू आणि मांस चढले, आणि त्यांना वरून त्वचेने आच्छादिले; पण त्यांच्यामध्ये श्वास नव्हता. येजेकेल 37:4-8.

“गलबला” हा पवित्र आत्म्याचे प्रतिनिधित्व करतो. त्या वेळी कुमारींनी हे ओळखणे आवश्यक आहे की त्या विलंबाच्या काळात आहेत. जेव्हा निराश झालेले लोक आपण विलंबाच्या काळात आहोत हे ओळखतात, तेव्हा त्यांनी काय केले पाहिजे याविषयीची बायबलमधील सूचना विपुल आहेत. यिर्मया शिकवितो की त्यांनी कधीही “उपहासकांच्या सभेला” परत जाऊ नये; आणि फिलाडेल्फियाला दिलेल्या संदेशात ती सैतानाची सभास्थान आहे. त्यांनी मौल्यवान आणि निकृष्ट यांनाही वेगळे केले पाहिजे. निकृष्टाच्या विरुद्ध उभे केलेले मौल्यवान याचा द्विगुण अर्थ आहे.

कित्येक वर्षांपूर्वी, जेव्हा मी विल्यम मिलर यांच्या स्वप्नाचा उपयोग केला, तेव्हा ही भविष्यसूचक भिन्नता मी स्वतःसाठी शिकलो. मी रत्नांची योग्य रीतीने व्याख्या देणाऱ्या वचनातील सत्ये अशी केली, आणि बनावट रत्नांची भ्रष्ट शिकवणी अशी केली. त्यानंतर, मला दाखवून देण्यात आले की जेम्स व्हाइट यांनीही विल्यम मिलर यांच्या स्वप्नाचा उपयोग केला होता, आणि त्यांच्या उपयोगात त्यांनी रत्नांची ओळख देणाऱ्या विश्वासू लोकांप्रमाणे, आणि बनावट रत्नांची सत्याचे खोटे दावेदार याप्रमाणे केली होती. जेव्हा मी जेम्स व्हाइट यांनी त्या स्वप्नाविषयी काय शिकवले होते याचा शोध घेतला, तेव्हा मला जाणवले की आम्ही दोघेही बरोबर होतो. रत्ने देवाच्या विश्वासू लोकांचे प्रतिनिधित्व करू शकतात, आणि बनावट रत्ने अविश्वासूंचे; परंतु रत्ने देवाच्या वचनातील सत्यांचेही प्रतिनिधित्व करू शकतात आणि बनावट रत्ने खोट्या शिकवणींचे असू शकतात. जेम्स व्हाइट यांनी मिलर यांच्या स्वप्नाचा उपयोग त्या वेळी ते ज्या इतिहासात जगत होते त्या इतिहासावर लागू केला, परंतु मी त्या स्वप्नाकडे शेवटच्या दिवसांच्या इतिहासाच्या रूपाने पाहिले होते. या

दोन्ही उपयोगांनी एकत्रितपणे हे ओळखून दिले की मनुष्य जे मानतो तेच तो बनतो, आणि जर त्यांनी चुकीच्या शिकवणींना धरून ठेवण्याची निवड केली, तर ते ज्या शिकवणींशी जोडले गेले आहेत त्या शिकवणींसह, धूळ झाडणाऱ्या मनुष्याद्वारे खिडकीबाहेर झाडले जातील. आपण जे खातो तेच आपण असतो.

जेव्हा निराश झालेल्यांना हे कळते की ते विलंबाच्या काळात आहेत, तेव्हा यिर्मयाच्या मते त्यांनी मौल्यवानाला तुच्छापासून वेगळे करावे.

“जे लोक देवाच्या शासनाविरुद्ध युद्ध करीत आहेत, ते कधी कधी जी बुद्धी प्रदर्शित करतात ती त्यांच्या ताब्यात कशी येते? सैतान स्वतः स्वर्गीय प्रांगणांत शिक्षित झाला होता, आणि त्याला चांगल्याचे तसेच वाईटाचे ज्ञान आहे. तो मौल्यवान गोष्ट निकृष्ट गोष्टीबरोबर मिसळतो, आणि याचमुळे त्याला फसविण्याची शक्ती प्राप्त होते. परंतु सैतानाने स्वतःस स्वर्गीय तेजस्वितेची वस्त्रे परिधान केली आहेत म्हणून आपण त्याला प्रकाशाचा देवदूत म्हणून स्वीकारावे काय? परीक्षकाचे त्याच्या पद्धतीनुसार शिक्षित, त्याच्या आत्म्याने प्रेरित, आणि त्याच्या कार्यास अनुरूप असे प्रतिनिधी आहेत. आपण त्यांच्याशी सहकार्य करावे काय? शिक्षण प्राप्त करण्यासाठी त्याच्या प्रतिनिधींची कार्ये आवश्यक आहेत असे आपण मान्य करावे काय?” Ministry of Healing, 440.

मौल्यवान आणि निकृष्ट हे सत्य आणि भ्रम यांचे प्रतिनिधित्व करतात. तसेच ते मनुष्यांच्या दोन वर्गांचेही प्रतिनिधित्व करतात.

“तरीसुद्धा देवाचा पाया स्थिर उभा आहे, आणि त्यावर ही मुद्रा आहे, प्रभू आपल्या लोकांना ओळखतो. आणि, जो कोणी ख्रिस्ताचे नाव धारण करतो त्याने अधर्मापासून दूर व्हावे. पण मोठ्या घरात केवळ सोने-चांदीची भांडीच नसतात, तर लाकडाची आणि मातीचीही असतात; आणि काही मानासाठी, तर काही अपमानासाठी असतात.’ ‘मोठे घर’ हे मंडळीचे प्रतिनिधित्व करते. मंडळीमध्ये निकृष्ट तसेच मौल्यवान असे दोन्हीही आढळतील. समुद्रात टाकलेले जाळे चांगले आणि वाईट अशा दोन्ही प्रकारचे मासे गोळा करते.” Review and Herald, February 5, 1901.

यिर्मयाला अशी सूचना देण्यात आली होती की, जर त्याने परत यायचे असेल, तर त्याला मूर्ख कुमारिकांपासून वेगळे व्हावे लागेल, आणि मूर्ख कुमारिकांच्या चुकीच्या शिकवणींपासूनही त्याला विभक्त व्हावे लागेल. एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे ते आहेत जे परिपूर्ण ऐक्यात येतात. यिर्मया त्या कार्याचे प्रतिनिधित्व करीत आहे, जे चार वाऱ्यांच्या संदर्भातील यहजेकेलच्या दुसऱ्या संदेशाद्वारे शिक्कामोर्तब होण्यासाठी बोलावलेल्यांनी पूर्ण केले पाहिजे, जर दर्शन बोलते तेव्हा त्यांना देवाचे “मुख” व्हायचे असेल. न्याय येऊन ठेपला तेव्हा मिलराइट इतिहासात ते दर्शन बोलले, आणि पृथ्वीवरील पशू बोलतो व तिसऱ्या धिक्काराचा न्याय येतो, तेव्हा ते एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासात बोलते. मग यिर्मयाने ओळखून दिलेले कार्य ज्यांनी पूर्ण केले आहे, ते देवाचे राखणदार म्हणून उंचावले जातात.

जेव्हा प्रभु निराश झालेल्यांना त्यांच्या मृतावस्थेतून जागे करण्यासाठी सांत्वनकर्ता पाठवितो, तेव्हा तो अशी शुद्धीकरणाची एक कृती दर्शवितो की, जर त्यांना रविवारीच्या कायद्याच्या संकटकाळात त्याचे मुखपत्र व्हावयाचे असेल, तर ती त्यांनी पूर्ण केली पाहिजे. यशया यिर्मयाच्या सल्ल्याशी सहमत आहे.

डोंगरांवर शुभवार्ता आणणाऱ्याचे, शांतीची घोषणा करणाऱ्याचे पाय किती सुंदर आहेत! जो कल्याणाची शुभवार्ता आणतो, जो तारणाची घोषणा करतो, जो सियोनाला म्हणतो, “तुझा देव राज्य करीत आहे!” तुझे पहारेकरी आपला आवाज उंचावतील; ते एकमुखाने गातील; कारण परमेश्वर सियोनास पुन्हा आणील, तेव्हा ते डोळ्यांनी डोळ्यांना पाहतील. हे यरुशलेमच्या उजाड स्थळांनी, आनंदाने उद्गार काढा, एकत्र गा; कारण परमेश्वराने आपल्या लोकांचे सांत्वन केले आहे; त्याने यरुशलेमाचे उद्धार केले आहे. यशया 52:7-9.

जे “सुवार्ता आणणारे” आहेत आणि जे “शांती व तारण घोषित करणारे” आहेत, ते “आपले स्वर एकत्र” उंचावितात, कारण ते “समोरासमोर पाहतील.”

“मी उल्लेख केलेल्यांबरोबर आपला प्रभाव जोडणारे आणखी काही जण मला दाखविण्यात आले; आणि ते एकत्र येऊन देहापासून दूर खेचण्यासाठी व गोंधळ निर्माण करण्यासाठी जे काही करू शकतात ते करीत आहेत; आणि त्यांच्या प्रभावामुळे देवाचे सत्य अपकीर्तीस येते. येशू आणि पवित्र देवदूत देवाच्या लोकांना एकाच विश्वासात आणत व एकत्रित करीत आहेत, जेणेकरून त्यांचे सर्वांचे एकच मन व एकच निर्णय असावा. आणि जेव्हा त्यांना विश्वासाच्या एकतेत आणले जात आहे, या काळासाठी असलेल्या गंभीर, महत्त्वपूर्ण सत्यांबाबत एकमत होण्यासाठी, तेव्हा सैतान त्यांच्या प्रगतीस विरोध करण्याचे कार्य करीत आहे. येशू आपल्या साधनांद्वारे गोळा करण्याचे व एकत्र आणण्याचे कार्य करीत आहे. सैतान आपल्या साधनांद्वारे विखुरण्याचे व विभागण्याचे कार्य करीत आहे. ‘कारण, पाहा, मी आज्ञा करीन, आणि मी इस्राएलाच्या घराण्याला सर्व राष्ट्रांमध्ये चाळणीने धान्य चाळावे तसे चाळीन; तरीही त्यातील एकही कण पृथ्वीवर पडणार नाही.’”

“देव आता आपल्या लोकांची परीक्षा करीत आहे व त्यांची कसोटी पाहत आहे. चारित्र्य विकसित होत आहे. देवदूत नैतिक मूल्य तोलून पाहत आहेत आणि मनुष्यपुत्रांच्या सर्व कृत्यांची विश्वासूपणे नोंद ठेवत आहेत. देवाचे असल्याचा दावा करणाऱ्या लोकांमध्ये भ्रष्ट अंतःकरणे आहेत; परंतु त्यांची परीक्षा घेतली जाईल व त्यांची कसोटी पाहिली जाईल. प्रत्येकाच्या अंतःकरणाचे वाचन करणारा तो देव, अंधकारातील गुप्त गोष्टी प्रकाशात आणील, ज्या अनेकदा अगदी अल्प संशय असलेल्या ठिकाणी दडलेल्या असतात, जेणेकरून सत्याच्या प्रगतीस अडथळा आणणारे अडथळे दूर केले जातील, आणि देवाला आपल्या विधी व न्याय जाहीर करणारे शुद्ध व पवित्र लोक लाभतील.”

“आपल्या तारणाचा सेनापती आपल्या लोकांना पावलोपावली पुढे नेतो, त्यांना शुद्ध करीत व रूपांतरासाठी योग्य बनवीत, आणि जे समुदायापासून दूर सरकण्याकडे प्रवृत्त आहेत, ज्यांना नेतृत्वाखाली चालवून घेण्याची इच्छा नाही, आणि जे स्वतःच्या धार्मिकतेत संतुष्ट आहेत, त्यांना मागे सोडून देतो. ‘म्हणून जर तुझ्यामध्ये असलेला प्रकाश अंधकार असेल, तर तो अंधकार किती महान असेल!’ मनुष्याच्या मनाला फसविणारी त्याहून मोठी भ्रांती दुसरी कोणतीही असू शकत नाही, जी मनुष्यांना आत्मविश्वासपूर्ण वृत्तीचे लाड करावयास प्रवृत्त करते, ज्यामुळे ते आपण बरोबर आहोत व प्रकाशात आहोत असे मानतात, जेव्हा ते देवाच्या लोकांपासून दूर जात असतात, आणि त्यांनी जपून ठेवलेला त्यांचा प्रकाश हा अंधकार असतो.” टेस्टिमनीज, खंड १, ३३२, ३३३.

“सुवार्ता आणणारा” हा शब्दप्रयोग यशयाच्या उताऱ्यात दोनदा पुनरुक्त केला आहे, मध्यरात्रीच्या हाकेचा इतिहास ओळखण्यासाठी; तसेच, जेव्हा मौल्यवान गोष्ट हीन गोष्टीपासून वेगळी केली जाते तेव्हा साध्य होणाऱ्या ऐक्याचे यशया जे वर्णन करतो, त्या वर्णनाकडे नेणारी वचनेही हेच दर्शवितात.

हे सियोना, जागी हो, जागी हो; आपले सामर्थ्य धारण कर; हे पवित्र नगरी यरुशलेमे, आपली सुंदर वस्त्रे परिधान कर; कारण यापुढे सुंता न झालेले आणि अशुद्ध असे लोक तुझ्यामध्ये पुन्हा प्रवेश करणार नाहीत. धुळीतून स्वतःला झटकून टाक; उठ आणि आसन घे, हे यरुशलेमे; हे सियोनच्या बंदिवान कन्ये, आपल्या मानेला असलेले बंध सोडवून घे. यशया ५२:१, २.

यिर्मया पहिल्या निराशेतील त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे आपण विलंबाच्या काळात आहोत हे ओळखतात. यशया त्याच लोकांना “जागे व्हा, जागे व्हा” अशी आज्ञा करतो. ते जागे होतात आणि शेवटी अशा अवस्थेला पोहोचतात की देवाच्या मंडळीत पुढे कोणताही असुंता व अशुद्ध राहणार नाही; कारण त्यांनी बहुमोल आणि निकृष्ट यांना वेगळे करण्याचे कार्य पूर्ण केलेले असेल. “प्रभू इच्छितो की, जगावर त्याचे न्याय अधिक ठळकपणे पडण्यापूर्वी त्याची मंडळी शुद्ध करण्यात यावी.”

“आपण या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या समाप्तीकडे अतिशय वेगाने पुढे जात आहोत. अंत अतिशय जवळ आला आहे, अनेकजण समजतात त्यापेक्षा कितीतरी अधिक जवळ, आणि आपल्या लोकांवर प्रभूचा मनःपूर्वक शोध घेण्याची आवश्यकता ठासून सांगण्याची जबाबदारी माझ्या मनावर आहे. अनेकजण निद्रिस्त आहेत, आणि त्यांना त्यांच्या देहाभिमानी सुस्तीतून जागृत करण्यासाठी काय सांगता येईल? प्रभूची इच्छा आहे की, त्याचे न्यायनिवाडे जगावर अधिक स्पष्ट रीतीने येण्यापूर्वी, त्याची मंडळी शुद्ध केली जावी.”

“त्याच्या येण्याच्या दिवशी कोण टिकू शकेल? आणि तो प्रकट होईल तेव्हा कोण उभा राहील? कारण तो शुद्ध करणाऱ्याच्या अग्नीसारखा आणि धोब्याच्या क्षारासारखा आहे; आणि तो रूपे शुद्ध करणारा व पवित्र करणारा म्हणून बसेल; आणि तो लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील व त्यांना सोन्या-चांदीप्रमाणे परिशुद्ध करील, म्हणजे ते परमेश्वराला धार्मिकतेत अर्पण अर्पतील.”

“ख्रिस्त प्रत्येक दिखाऊ आच्छादन दूर करील. खऱ्याचे खोट्याशी कोणतेही मिश्रण त्याला फसवू शकणार नाही. ‘तो परिष्कर्त्याच्या अग्नीसारखा आहे,’ जो मौल्यवानाला निकृष्टापासून, अशुद्ध भस्माला सोन्यापासून वेगळे करतो.”

“लेवीप्रमाणे, देवाचे निवडलेले लोक त्याच्या विशेष कार्यासाठी त्याच्याद्वारे वेगळे केले गेले आहेत. प्रत्येक खरा ख्रिस्ती याजकीय पात्रता धारण करतो. जगापुढे आपल्या स्वर्गीय पित्याचे चरित्र प्रतिनिधित्व करण्याची पवित्र जबाबदारी त्याच्यावर सन्मानपूर्वक सोपविण्यात आलेली आहे. ‘म्हणून तुम्ही परिपूर्ण व्हा, जसा तुमचा स्वर्गस्थ पिता परिपूर्ण आहे,’ या शब्दांकडे त्याने मनःपूर्वक लक्ष द्यावे.”

“परंतु जे माझ्या नावाचे भय बाळगतात, त्यांच्यावर धार्मिकतेचा सूर्य आपल्या पंखांत आरोग्य घेऊन उदय पावेल; आणि तुम्ही बाहेर पडाल, आणि गोठ्यातील वासरांप्रमाणे वाढाल. आणि तुम्ही दुष्टांना तुडवाल; कारण ज्या दिवशी मी हे करीन, त्या दिवशी ते तुमच्या पायांच्या तळव्यांखाली राख होतील, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो.

“माझा सेवक मोशे याची व्यवस्था स्मरा; जी मी होरेब येथे सर्व इस्राएलाकरिता नियम व न्यायांसहित त्याला आज्ञा केली. पाहा, परमेश्वराच्या त्या महान व भयावह दिवसाच्या आगमनापूर्वी मी तुमच्याकडे एलीया संदेष्ट्यास पाठवीन; आणि तो पित्यांचे हृदय पुत्रांकडे, व पुत्रांचे हृदय त्यांच्या पित्यांकडे वळवील; नाहीतर मी येऊन पृथ्वीला शापाने प्रहार करीन.” Review and Herald, November 8, 1906.

जे खोट्या सिद्धांतांना धरून राहतात, ते अरण्यात पुकार करणाऱ्या “आवाजाने” आरंभ होणाऱ्या इतिहासात वेगळे केले जातील. जे देवाच्या सर्जनशील सामर्थ्यास वैयक्तिक पवित्रीकृत अनुभव निर्माण करू देण्यास नकार देतात, ते अरण्यात पुकार करणाऱ्या “आवाजाने” आरंभ होणाऱ्या इतिहासात “सोन्या”पासून वेगळे केले जातील.

लाओदिकिया फिलाडेल्फियामध्ये परिवर्तित होण्याच्या अगदी बिंदूवर ते लाओदिकियावासी म्हणूनच राहतील.

मोलवानाला निकृष्टापासून वेगळे करण्याचे कार्य जवळजवळ पूर्णपणे लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करण्यासाठी अकस्मात येणाऱ्या कराराच्या दूताचेच कार्य आहे, परंतु आपण त्यात सहभागी झाले पाहिजे.

म्हणून, हे माझ्या प्रिय जनांनो, तुम्ही जसे नेहमी आज्ञाधारक राहिलात, तसे केवळ माझ्या उपस्थितीतच नव्हे, तर आता माझ्या अनुपस्थितीत कितीतरी अधिक, भय व थरथर कापत आपले तारण सिद्ध करा. कारण देवच आहे जो आपल्या शुभसंतोषानुसार इच्छा करणे आणि कार्य करणे ही दोन्ही गोष्टी तुमच्यामध्ये कार्यरत करित आहे. कुरकुर व वादविवाद न करता सर्व काही करा; जेणेकरून तुम्ही निर्दोष व निष्कपट, देवाची मुले, दोषारोपास जागा न ठेवणारी, या कुटिल व विपरीत पिढीच्या मध्यभागी असा, ज्यांच्यामध्ये तुम्ही जगात दीपांप्रमाणे प्रकाशता. फिलिप्पैकरांस 2:12-15.

येणाऱ्या न्यायात जर यिर्मयाने देवाचा प्रवक्ता होण्याची इच्छा धरली, तर त्याला मौल्यवान गोष्ट निकृष्ट गोष्टीपासून वेगळी करण्यास सांगितले गेले. यिर्मया देवाने त्याला दिलेला सल्ला ऐकत होता, ही गोष्ट दाखविते की, त्याने ते कार्य स्वीकारण्याची निवड केली असती, तर सांत्वनकर्ता याची उपस्थिती आधीपासूनच उपलब्ध होती.

“तारण प्राप्त करण्याचे कार्य हे सहकार्यातून घडणारे, संयुक्त स्वरूपाचे कार्य आहे. देव आणि पश्चात्ताप करणारा पापी यांच्यामध्ये सहकार्य असले पाहिजे. हे चरित्रामध्ये योग्य तत्त्वांची घडण होण्यासाठी आवश्यक आहे. मनुष्याने परिपूर्णतेस पोहोचण्यास त्याला अडथळा आणणाऱ्या गोष्टींवर मात करण्यासाठी मनःपूर्वक प्रयत्न केले पाहिजेत. परंतु यशासाठी तो पूर्णपणे देवावर अवलंबून आहे. मानवी प्रयत्न स्वतःपुरते पुरेसे नाहीत. दैवी

सामर्थ्याच्या सहाय्याविना त्यांचा काहीही उपयोग होत नाही. देव कार्य करतो आणि मनुष्यही कार्य करतो. प्रलोभनाचा प्रतिकार मनुष्याकडून झाला पाहिजे, आणि त्याने आपले सामर्थ्य देवापासून घेतले पाहिजे. एका बाजूस अनंत ज्ञान, करुणा, आणि सामर्थ्य आहे; तर दुसऱ्या बाजूस दुर्बलता, पापमयता, आणि संपूर्ण असहाय्यता आहे."

"देवाची इच्छा आहे की आपण स्वतःवर प्रभुत्व मिळवावे. परंतु आपल्या संमती व सहकार्याशिवाय तो आपल्याला सहाय्य करू शकत नाही. दैवी आत्मा मनुष्याला दिलेल्या शक्ती व क्षमता यांद्वारे कार्य करतो. स्वतःच्या बळावर आपण आपल्या हेतू, इच्छा आणि प्रवृत्ती यांना देवाच्या इच्छेशी सुसंगत करू शकत नाही; परंतु जर आपण 'इच्छुक होण्यास इच्छुक' असू, तर तारणारा हे कार्य आपल्यासाठी पूर्ण करील, 'कल्पना व देवाच्या ज्ञानाविरुद्ध उंचावणारी प्रत्येक उच्च गोष्ट पाडून टाकून, आणि प्रत्येक विचारास ख्रिस्ताच्या आज्ञापालनात कैद करून.' 2 करिंथकरांस 10:5." प्रेषितांची कृत्ये, 482.

प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील साडेतीन दिवस, जेव्हा कोरडी हाडे रस्त्यावर मृत पडलेली असतात, ते "अरण्य" याचे प्रतीक आहे, आणि "अरण्य" हे लेवीयविवरण सव्वीस मधील "सात काळ" यांचे प्रतिनिधित्व करते. साडेतीन दिवसांच्या विखुरणुकीच्या शेवटी, जे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांमध्ये असण्यासाठी बोलाविलेले आहेत, त्यांनी "जागे" व्हावे आणि "धूळ झटकून टाकावी." सिस्टर व्हाइट म्हणतात, "प्रभू इच्छितो की त्याची मंडळी शुद्ध केली जावी, त्याचे न्यायनिवाडे जगावर अधिक स्पष्टपणे येण्यापूर्वी."

"शुद्ध केलेल्या मंडळी"च्या संदर्भात ती यिर्मयाच्या त्या विभक्तीकरणाच्या प्रक्रियेचा उल्लेख करते जी "मोलवान वस्तू तुच्छ वस्तूपासून" वेगळी करते. ती याचा संबंध मलाखी अध्याय तीनशीही जोडते, जिथे एक दूत कराराच्या दूतासाठी मार्ग तयार करतो. मार्ग तयार करणारा दूत म्हणजे यशयाचा "अरण्यात पुकार करणारा आवाज" होय. कराराचा दूत म्हणजे ख्रिस्त, जो एक लाख चव्वेचाळीस हजारांबरोबर करारात प्रवेश करण्याची तयारी करित आहे; जे "लेवीप्रमाणे," "त्याच्या विशेष कार्यासाठी त्याच्याद्वारे वेगळे काढले गेले आहेत." त्यानंतर ती त्यांची ओळख याजक म्हणून करून देते, आणि येशूचे हे वचन उद्धृत करते: "म्हणून तुम्ही परिपूर्ण व्हा, जसा तुमचा स्वर्गातील पिता परिपूर्ण आहे."

विलंबाच्या कालावधीच्या शेवटी एक शुद्धीकरणाची प्रक्रिया चिन्हांकित केलेली आहे, कारण प्रभूला एक लाख चव्वेचाळीस हजारांनी पूर्ण करावयाचे एक विशेष कार्य आहे, आणि "त्याचे न्याय जगावर अधिक स्पष्टपणे पडण्यापूर्वी" तो एक शुद्ध केलेली मंडळी ठेवील. त्याचे न्याय आधीच जगात आहेत, परंतु रविवारच्या कायद्याच्या वेळी "देवाचे विध्वंसक न्याय" पडू लागतात.

जे सत्य कधीच जाणले नाहीत अशांसाठी ते न्याय "दयेचा काळ" आहेत. परंतु जे आवश्यक शुद्धीकरणाच्या प्रक्रियेत प्रवेश करणार नाहीत, त्यांच्यासाठी त्या न्यायांत काहीही दया नाही. जे "न्याय," "अधिक स्पष्टपणे पडतात," ते चिन्हरूप न्याय दर्शवितात. ते एक संकेत दर्शवितात, आणि पवित्र आत्मा त्या न्यायांनी घडवून आणलेल्या गोंधळ व संभ्रमाचा उपयोग, "खोट्या विश्रांतीच्या दिवसाचे" पालन करणारे आणि जे "मनःपूर्वक प्रभूचा सब्बाथ पाळतात" त्यांच्यामध्ये भेदचिन्ह निर्माण करण्यासाठी करतो; कारण हाच एकमेव मार्ग आहे ज्याद्वारे "जगाला इशारा दिला जाऊ शकतो." जे न्याय संकेत आहेत, तेच ती पार्श्वभूमी आहेत ज्याचा उपयोग पवित्र आत्मा अजूनही बाबेलमध्ये असलेल्या देवाच्या लेकरांना, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या ध्वजचिन्हाची ओळख पटवून देण्यासाठी करतो.

परंतु सिस्टर व्हाइट फक्त मलाखीच्या तिसऱ्या अध्यायाचा उल्लेख करत नाहीत; त्या मलाखीच्या चौथ्या अध्यायातील समाप्तीच्या वचनांचाही समावेश करतात, आणि पुन्हा एकदा त्या कराराच्या दूतासाठी मार्ग तयार करावयाच्या "आवाजाचा" उल्लेख करतात. ती समाप्तीची वचने कराराच्या दूताच्या तयारीविषयी नाहीत; ती मोशेच्या व्यवस्थेचे स्मरण करण्याविषयी, आणि पित्यांची अंतःकरणे मुलांकडे व मुलांची अंतःकरणे त्यांच्या पित्यांकडे वळविण्याविषयी आहेत. "आवाज" प्रथम ख्रिस्तासाठी, कराराचा दूत म्हणून, त्याच्या मंदिरात अचानक येऊन जागृत झालेल्या त्याच्या निराश लोकांना शुद्ध करण्यासाठी तयारी करतो, जेणेकरून ते ध्वजाचे कार्य पूर्ण करू शकतील. त्यानंतर मलाखी

“आवाजाच्या” कार्याच्या दुसऱ्या पैलूकडे लक्ष वेधतो.

तो “पित्यांची मने मुलांकडे, आणि मुलांची मने त्यांच्या पित्यांकडे वळवील,” आणि तो हे कार्य होरेब येथे दिलेल्या नियमशास्त्राच्या संबंधाने करील. एलियाह, जो यशयाच्या “आवाज” हाही आहे, तो देवाच्या लोकांची पापे ओळखून दाखवील. हे शुद्धीकरणाच्या प्रक्रियेचा एक भाग आहे. पापाची केवळ एकच व्याख्या आहे, ती म्हणजे होरेब येथे दिलेल्या नियमशास्त्राचे उल्लंघन. योहान बाप्टिस्ता हा एलियाह होता, आणि त्याच्या कार्यात हाच घटक अंतर्भूत होता.

त्या दिवसांत योहान बाप्टिस्ता यहुदियाच्या अरण्यात उपदेश करित आला, आणि म्हणू लागला, “पश्चात्ताप करा; कारण स्वर्गाचे राज्य जवळ आले आहे.” कारण याच्याविषयी यशया संदेश्याद्वारे असे सांगितले गेले आहे: “अरण्यात पुकारणाऱ्याचा आवाज, ‘प्रभूचा मार्ग सिद्ध करा, त्याच्या वाटा सरळ करा.’” आणि त्या योहानाचे वस्त्र उंटाच्या केसांचे होते, आणि त्याच्या कंबरेभोवती चामड्याचा पट्टा होता; आणि त्याचे अन्न टोळ व रानमध होते. तेव्हा यरुशलेम, सर्व यहुदिया, आणि यर्देनाच्या आसपासचा सर्व प्रदेश त्याच्याकडे बाहेर पडला; आणि आपल्या पापांची कबुली देत त्यांनी यर्देनात त्याच्याकडून बाप्टिस्मा घेतला. परंतु जेव्हा त्याने अनेक फरीशी आणि सदुकी यांना आपल्या बाप्टिस्म्याकडे येताना पाहिले, तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, “अहो सर्पांच्या पिढीहो, येऊ घातलेल्या क्रोधापासून पळून जाण्याची सूचना तुम्हाला कोणी दिली?”

म्हणून पश्चात्तापास साजेशी फळे उत्पन्न करा; आणि आपल्या मनात असे म्हणू नका की, आम्हांला अब्राहाम पिता आहे; कारण मी तुम्हांला सांगतो की, देव या दगडांपासूनही अब्राहामासाठी संतती उत्पन्न करण्यास समर्थ आहे. आणि आता कुऱ्हाड झाडांच्या मुळाशी ठेवलेली आहे; म्हणून जे झाड चांगले फळ उत्पन्न करित नाही, ते प्रत्येक झाड तोडून अग्नीत टाकले जाते. मी तर तुम्हांला पश्चात्तापासाठी पाण्याने बाप्टिस्मा देतो; परंतु जो माझ्यानंतर येत आहे तो माझ्यापेक्षा सामर्थ्यवान आहे; त्याच्या पादत्राणे वाहण्यासही मी योग्य नाही; तो तुम्हांला पवित्र आत्म्याने आणि अग्नीने बाप्टिस्मा देईल. ज्याचे सूप त्याच्या हातात आहे, आणि तो आपले खळे पूर्णपणे स्वच्छ करील, व आपला गहू कोठारात जमा करील; पण भुसा तो न विझणाऱ्या अग्नीने जाळून टाकील. मत्तय 3:1-12.

प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील साडेतीन दिवसांच्या “अरण्यात” बाप्टिस्मा देणारा योहान आला, कारण सर्व संदेष्टे त्यांनी ज्या काळात जीवन व्यतीत केले त्यापेक्षा शेवटच्या दिवसांविषयी अधिक बोलत आहेत. त्याने पापापासून पश्चात्ताप करण्याचा संदेश आणला, कारण स्वर्गाचे राज्य जवळ आले होते; जसे “वेळ जवळ आली आहे” तेव्हा येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण उघड केले जाते. बाप्टिस्मा देणारा योहान “आवाजाच्या” कार्याचे उदाहरण दर्शवितो, कारण येशूच्या मते, तो येणारा एलियाही होता.

कारण सर्व संदेष्टे आणि व्यवस्था योहानापर्यंत भविष्यवाणी करित होते. आणि तुम्ही हे स्वीकारण्यास तयार असाल, तर येणार होता तो एलियाच हा आहे. ज्याला ऐकण्यासाठी कान आहेत, त्याने ऐकावे. मत्तय 11:13-15.

येशू हे ओळखतो की योहान बाप्टिस्त याची भविष्यसूचक ओळख ही एक परीक्षा होती. तो थेट असे म्हणतो, “if ye will receive it”. मग येशू आपल्या शिष्यांना ते स्वीकारण्यास प्रोत्साहित करतो, असे म्हणत, “He that hath ears to hear, let him hear.” त्याने काय ऐकावे? त्याने हे ऐकावे की बायबलच्या अंतिम अरण्यात येणारा आवाज कोणाचा आहे, आणि जो कराराच्या दूतासाठी मार्ग तयार करतो, जेणेकरून तो देवाच्या संकेतात्मक न्यायांच्या काळात एक विशेष कार्य करण्यासाठी एकशे चव्वेचाळीस हजारांना तयार करील.

योहानाने “उंटाच्या केसांचे वस्त्र परिधान केले होते, आणि कंबरेभोवती चामड्याचा पट्टा बांधला होता; आणि त्याचे अन्न टोळ आणि रानमध होते.” त्याचे “अन्न” इस्लामचा संदेश होते, कारण “टोळ” हा शब्द इस्लामचे प्रतीक आहे, आणि मध म्हणजे देवाचे वचन, जे त्याच्या तोंडात गोड होते. त्याने खाल्लेला गोड संदेश “रानटी” अरब गाढवाविषयी होता, जे पवित्रशास्त्रांतील इस्लामचे अगदी पहिले प्रतीक आहे. इस्लामच्या त्या रानटी अरब गाढवाचा गोड संदेश, जो “टोळ” यांद्वारेही दर्शविला जातो, तो त्याच्या वस्त्रांतही विणलेला होता, कारण उंट हेही इस्लामचे आणखी एक प्रतीक

आहेत. “टोळ” या शब्दाचा इस्लामच्या प्रतीक म्हणून उपयोग करणे हे वचनाचा विपर्यास करणे नव्हे, जरी योहानाने जे अन्न खाल्ले ते टोळधाड नव्हे तर टोळवृक्षाचा संदर्भ देत असेल तरी. “टोळ” हा शब्द इस्लामचे एक प्रतीक आहे, आणि योहान कोणतेही भौतिक अन्न खाण्याचे प्रतिनिधित्व करीत नव्हता; त्याचा आहार त्याने ग्रहण केलेल्या भविष्यवाणीच्या संदेशाचे प्रतीक होता.

त्याचा कंबरपट्टा हबक्कूकमध्ये दर्शविलेली “भविष्यवाणी” होती. ती भविष्यवाणी पहिली निराशा, कुमारींच्या विलंबाचा काळ, आणि पवित्र तक्त्यांवर दर्शविल्याप्रमाणे अॅडव्हेंटिझमची पायाभरणी या सर्वांना एकत्र आणते. हबक्कूक हा तो भविष्यसूचक कंबरपट्टा होता, ज्याने त्या सर्व सत्यांना एकत्र बांधून ठेवले.

कारण हे दर्शन नेमलेल्या काळासाठीच आहे; परंतु शेवटी ते बोलेल आणि खोटे ठरणार नाही. जरी ते विलंब करीत आहे असे वाटले, तरी त्याची वाट पाहा; कारण ते निश्चितच येईल, ते विलंब करणार नाही. पाहा, ज्याचा जीव गर्वाने फुगला आहे, तो त्याच्यामध्ये सरळ नाही; परंतु नीतिमान मनुष्य आपल्या विश्वासाने जगेल. हबक्कूक २:३, ४.

“आवाजेच्या” इशाऱ्याची रचना करणाऱ्या संदेशांना कंबरबंधाप्रमाणे एकत्र बांधून ठेवणारा भविष्यसूचक संदेश म्हणजे उशीर झालेल्या, परंतु बोलणार असलेल्या दर्शनाशी संबंधित कुमारीकांचा दृष्टान्त होय. मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचे दर्शन त्या तुच्छ लोकांमध्ये, ज्यांचा “जीव गर्वाने फुगलेला आहे,” आणि त्या अमूल्य लोकांमध्ये, जे विश्वासाने नीतिमान ठरविले जातात, असा भेद उत्पन्न करते. विश्वासाने नीतिमान ठरविले जाणे हा “आवाज” परिधान करीत असलेला कंबरबंध आहे.

आणि नीतिमत्त्व त्याच्या कटिचा कंबरपट्टा असेल, आणि विश्वासूपणा त्याच्या कंबरेचा पट्टा असेल. यशया ११:५.

१८ जुलै, २०२० च्या निराशेनंतर, जेव्हा त्या निराशेतील “अरण्यात रडणारा आवाज” प्रकट झाला, तेव्हा त्याचा संदेश तोच होता जो ११ सप्टेंबर, २००१ पासून होता. येणाऱ्या एलियाकडून, प्रतीक्षेत असलेल्या निराश मृत कोरड्या हाडांसाठी, तो संदेश असा आहे की, इस्लाम हेच “चिन्हरूप न्याय” आहेत, जे बाबेलमधील देवाच्या इतर लेकरांना धार्मिकता शिकण्यासाठी पार्श्वभूमी पुरवितात.

न्यायी मनुष्यांचा मार्ग सरळपणाचा आहे; हे अति सरळ असणाऱ्या, तू न्यायी मनुष्यांच्या मार्गाचे तोलन करतोस. होय, हे परमेश्वरा, तुझ्या न्यायनिर्णयांच्या मार्गात आम्ही तुझी वाट पाहिली आहे; आमच्या जीवाची इच्छा तुझ्या नावाकडे आणि तुझ्या स्मरणाकडे आहे. माझ्या जीवाने रात्री तुझी इच्छा केली आहे; होय, माझ्या अंतःकरणातील आत्म्याने मी तुला लवकर शोधीन; कारण जेव्हा तुझे न्यायनिर्णय पृथ्वीवर असतात, तेव्हा जगातील रहिवासी नीती शिकतात. यशया २६:७-९.

बाप्तिस्मा देणारा योहान, जो येणारा एलियाह होता, तो प्रकटीकरण अध्याय अकरामधील साडेतीन दिवसांच्या “अरण्यातील” “आवाज” आहे. त्याच्या कार्यात अॅडव्हेंटिझमच्या चौथ्या आणि अंतिम पिढीची ओळख करून देणे समाविष्ट आहे; ज्यांचे आत्मे उंचावले गेले आहेत आणि जे आपल्या पितरांच्या आध्यात्मिक वारशावर भरोसा ठेवत आहेत, परंतु देवाचा क्रोध आता येऊ पाहत आहे, याची त्यांना जाणीव आहे. ती चौथी पिढी आहे, कारण त्यांनी पूर्णपणे अशा पिढीचे स्वरूप धारण केले आहे की जी ख्रिस्ताच्या नेमकी विरुद्ध आहे. ती सापांच्या पिल्लांची पिढी आहे, तरीही ते आपल्या पिता अब्राहामाकडे निर्देश करून असा युक्तिवाद करतात की ते प्रत्यक्षात कोकराच्या पिढीचे आहेत. कोकराची पिढी ही पेत्राने म्हटलेली निवडलेली पिढी आहे; ती अशी आहे की जे कोकरू जिथे जाईल तिथे त्याच्या मागे जातात.

योहानाने आपल्या संदेश ऐकण्यासाठी आलेल्यांची पापे उघडपणे मांडली हे स्पष्ट आहे; कारण त्यांनी पश्चात्ताप केला आणि बाप्तिस्मा घेतला. त्याने त्यांना हेही कळविले की त्याच्यामागून एक जण येणार आहे, जो आपले खळे पूर्णपणे स्वच्छ करील. ती व्यक्ती कराराचा दूत आहे; तो “धूळ झाडणारा मनुष्य” आहे, जो खोट्या नाणी व दागिने खिडकीबाहेर झाडून टाकतो आणि मूळ दागिने पुनर्स्थापित करतो; आणि ते मग पहिल्या देवदूताच्या चळवळीत मूळ

दागिने एकत्र करण्याच्या कार्यात विल्यम मिलर यांना देवदूतांनी मार्गदर्शन केले होते त्या वेळीपेक्षा दहापट अधिक तेजाने चमकतात.

योहान बाप्टिस्त हा आपल्या पिता अब्राहामावरील लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिस्टांच्या आत्मविश्वासाविरुद्धच्या आपल्या निषेधात सरळ आणि स्पष्ट होता; कारण येणाऱ्या एलियाचे कार्य म्हणजे पित्यांची मने मुलांकडे आणि मुलांची मने पित्यांकडे वळविणे होय. पहिल्या आणि शेवटच्या यांचा बायबलाधिष्ठित अनुप्रयोगाचा सिद्धांत त्या कार्यात प्रतिपादित होतो; परंतु त्याचबरोबर विखुरलेल्या अवस्थेत, शत्रूंच्या देशात, अरण्यात मृत अवस्थेत आढळणाऱ्यांसाठीचा उपायही त्यात दर्शविला आहे. त्यांनी आपल्या पापांची, तसेच आपल्या पित्यांच्या पापांची जाणीव करून घ्यावी आणि पश्चात्ताप करावा. आपल्या पापांची आणि पित्यांच्या पापांची जाणीव मान्य करण्याबरोबरच, साडेतीन दिवसांच्या अरण्यकालात ते प्रभूसमवेत चालत नव्हते, हेही त्यांनी कबूल केले पाहिजे. शिवाय, त्या इतिहासकाळात देव त्यांच्याबरोबर चालत नव्हता, हेही त्यांनी मान्य केले पाहिजे.

तुमच्यापैकी जे उरतील ते आपल्या शत्रूंच्या देशांत आपल्या अधर्मांमुळे क्षीण होत जातील; आणि त्यांच्या पित्यांच्या अधर्मांमुळेही ते त्यांच्याबरोबर क्षीण होत जातील. जर त्यांनी आपला अधर्म, आणि आपल्या पित्यांचा अधर्म, माझ्याविरुद्ध त्यांनी जो अपराध केला तो, आणि ते माझ्याविरुद्ध कसे प्रतिकूल चालले हे कबूल केले; आणि मीही त्यांच्याविरुद्ध प्रतिकूल चाललो, व त्यांना त्यांच्या शत्रूंच्या देशात आणून ठेवले, हेही त्यांनी मान्य केले; आणि मग जर त्यांची सुंता न झालेली अंतःकरणे नम्र झाली, आणि त्यांनी आपल्या अधर्माच्या शिक्षेला मान्य केले: तर मी याकोबाबरोबर केलेला माझा करार स्मरीन, आणि इसहाकाबरोबर केलेला माझा करारही स्मरीन, आणि अब्राहामाबरोबर केलेला माझा करारही स्मरीन; आणि त्या देशालाही स्मरीन. लेवीय 26:39-42.

शाप यासाठी होता की त्यांनी भूमीचे शब्बाथ स्मरणात ठेवले नव्हते.

यायचे असलेले एलियाह असलेला योहान बाप्टिस्मा देणारा, प्रकटीकरण अकरा मधील साडेतीन दिवसांच्या अरण्यातील "आवाज" याचे प्रतिरूप होता. तो मृत कोरड्या हाडांना होरेब येथे मोशेच्या नियमशास्त्राचे "स्मरण" करावे असे निर्देश करणार होता; आणि जर त्यांनी तसे केले, तर कराराचा दूत त्यांच्या पितरांच्या कराराचे "स्मरण" करील. पण तेव्हाच, जेव्हा त्यांनी आपली पापे, आपल्या पितरांची पापे कबूल केली, आणि त्याहून अधिक नम्र होऊन, त्यांनी देवाविरुद्ध "जे अपराध केले" ते अपराध स्पष्टपणे नमूद करावयाचे होते.

त्यांनी हेही मान्य करणे आवश्यक होते की ते देवाच्या "विरुद्ध" चालले होते, आणि देवही त्यांच्या "विरुद्ध" चालला होता.

त्यांना हेही ओळखणे आवश्यक होते की तेच प्रकटीकरण अकरा मधील रस्त्यावर पडलेली सुकलेली मृत हाडे होते; कारण त्यांना हे मान्य करावे लागणार होते की देवाने त्यांना शत्रूंच्या देशात आणले होते, आणि शत्रूंचा देश म्हणजे मृत्यू होय.

योहान बाप्टिस्मा देणारा यांच्या मते, "अरण्यात" आक्रोश करणारा "स्वर" कोण आहे, या प्रश्नाचे उत्तर त्यांना द्यावे लागेल; कारण योहानाने विचारले, "येणाऱ्या क्रोधापासून पळून जाण्याचा इशारा तुम्हांला कोणी दिला?"

आपण पुढील लेखात या विषयांचा पुढेही उहापोह करू.

"देवाच्या सेवकाला अशी आज्ञा देण्यात आली आहे: 'मोठ्याने हाक मार; आवरू नकोस; तुझा आवाज कर्ण्यप्रमाणे उंच कर, आणि माझ्या लोकांना त्यांचा अपराध, आणि याकोबाच्या घराण्याला त्यांची पापे दाखव.' प्रभु या लोकांविषयी म्हणतो: 'ते मला दररोज शोधतात, आणि जणू काही नीतिपालन करणाऱ्या राष्ट्रप्रमाणे माझे मार्ग जाणून घेण्यात आनंद मानतात.' येथे अशी एक प्रजा आहे जी आत्मवंचित, आत्मधर्मी, आणि आत्मतुष्ट आहे; आणि सेवकाला मोठ्याने हाक मारून त्यांना त्यांचे अपराध दाखविण्याची आज्ञा देण्यात आली आहे. सर्व युगांत हे कार्य देवाच्या लोकांसाठी केले गेले आहे, आणि आता ते पूर्वीपेक्षा अधिकच आवश्यक आहे." टॅस्टिमनीज, खंड ५, २९९.

